От полудень. Страшна спекота.
Чоло втираючи від поту,
женці стурбовані звелись,
втупивши зір в небесну вись.
А там імла і млява сива,
і сонце жовкне, повне гніву,-
із півдня хмара грозова
повзе і сонце вже вкрива.
Вдивились лячно в небо очі.
Співають півні — знак пророчий!
І гуси на ріці озвались,
чомусь аж крильми розмахались,
неначе то дурні вони
оці засіяли лани.

Перекладач: Микола Бажан